

554

Ἀγοραπωλησία

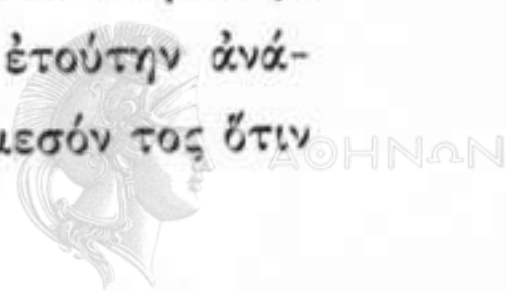
φ. 296^v - 297^r

/ Φ 320

Ἐβγαλμένη ἀπὸ τὸν Χρυσάκη.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 27/ πούλησ[ία δυ] / νατὴν καὶ ἀκατάλυτην καὶ βεβαιωμένη θέλου καὶ κάμνου κατὰ τῆς ὥρας ὁ εὐγενέστατος ἀφέν[της] / Θεοφύλακτος Διασίτης καὶ ἡ ἀρχόντισσάν του κυρία Ἐνκατερίνα πρὸς τὸν ἐκλαμπρ[ότατον] / ἀφέντη Χουρσίνο Γιουστινιάνο καὶ πρὸς τὴν ἀρχόντισσάν του κυρία Φιλίππα ἡγουν τ[. ...] / ληδα ὅπου ἔχειν ἀπὸ πουρκίν του καὶ ἐπειδὴν καὶ νὰ ἔχην τῆς ἀρχόντισσάς του τῆς ἄνωθεν κυρ[ίας] / Ἐνκατερίνας τὴν ἐμισὴν διὰ γράφου ἀφησμένη διὰ τοῦτον κάνου καὶ οἱ δύο τὸ ἀντρό-υ[νο] / τὴν μπαροῦσαν πούλησ[ία] τὴν ὁποία τὸς τὴν ἐπούλου τοῦ ἄνωθεν ἀνδρῶν ἡγου ἂ / φέντην Χρουσίνου καὶ κυρίας Φιλίππας μὲ ἰδιάν τος βουλή καὶ μὲ καλήν τος γνώμη καὶ ἐξ οἰκείας / τος ὀρέξεως χωρὶς τινὸς ἀνένκασιν ἢ δυναστεία ἀλλὰ ὡς ἴδιοι νοικοκυροὶν καὶ ἐξουσι / ασταὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου τὸς τὸν ἐπούλου ὁ διὰ ρεάλια πεντακόσια ἦτοιν νούμερο 500/ καθὼς / ἀναμετάξυν τος ἐνσυνφωνήσασιν καὶ ἐταιριάσασιν οἱ αὐτὲς μερίδες εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴ / τῶν μπετακοσίων ρεαλίω / καὶ μὲ τὸ / κεσί / μιν της / διὰ τὰ ὁποῖα πεντακόσια ρεάλια τὸς ἐδίνου τὸ λιβά / δι ὅπου ἔχειν ἀγορὰ ἡ ἄνωθεν κυρία Φιλίππα ἀπὸ τῆς Ραμπέλας διὰ ρεάλια ἐ / κατὸν ἡγου νούμερο 100/ καὶ τὸ λιβάδιν ὅπου ἔχειν ἀγορὰ ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Χουρσίνο ἀπὸ / τὸν σινιὸρ Ἰακουμάκη Γριμάλδη διὰ ρεάλια ἑκατὸν τριάντα ἡγουν νούμερο 130/ καὶ τὸ ἀμπέ / λι καὶ καυκάραν ὅπου ἔχουν παντοτινὸ ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσαν μὲ τὸ Δημήτρη Ζευγά / κη / τὸ ἀμπέλι / ὁ διὰ ρεάλια σαράντα πέντε ἦτοιν νούμερο 45/ καὶ ἡ καυκάρα ἐφτὰ ἦτοιν νούμερο 7/ ἀπὸ τὴν / στήν ὁποία καυκάρα δὲν ἔχει νὰ κάμη ὁ ἄνωθεν Δημήτρης εἰσὲ παντίκι καὶ τὸ ἀμπέλι ὅπου / ἔχειν ἀγορὰ ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Χουρσίνο ἀπὸ Μαρία Πετρίτην καὶ αὐτὸν διὰ ρε / άλια τριάντα δύο ἦτοι νούμερο 32/ τὰ ὁποῖα ἄνωθεν πράγματα ἐβαλαν τὰ ἂ / νωθεν μέρην τὸν κύρ Δημήτρη Φλάμπουρον καὶ κύρ Βασίλη Κουρλέτην καὶ ἐπήγασιν καὶ / ἐπόκοψάν τα καὶ ἐβάλαν τα εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν ὡς ἄνωθεν. Ἀκόμη δίνει του νὰ δώ / σην καὶ τοῦ μισέρ Ἀλεσσάντρου Σπανοπούλου ρεάλια πενήντα ἡγου 50/ κατὰ τὸ σκρίτον τος / καὶ ἀκόμη νὰ δώσῃν τοῦ ἀφέντην κόνσολου Χρουσίνου Κορονέλλου ρεάλια τριάντα πέν / τε ἡγου 35/ κατὰ τὸ σκρίτον ὅπου εἶχεν / καμωμένο / τοῦ ποτὲ Γιοζέφη Κορονέλλου [[καμωμένον]] καὶ με / τρητὰ ρεάλια ἑκατὸν ἡγου νούμερο 100./ Ἀκόμα δίνει του καὶ σ' ἓνα σκρίτον ρεάλια δώδεκα / ἦτοιν 12/ ἐβγάζομε τὸ παντίκι τοῦ ἄνωθεν Δη-

μήτρη Ζευγάκη ρεάλια ρεάλια ἔν / τεκα μένει ὁ ἀριθμὸς σωστὸς εἰς τὰ πεντα-
κόσια ὡς ἄνωθεν. Καὶ οὕτως ἀπομείνου / ὁ ρηθεὶς ἀφέντης Θεοφύλακτος καὶ ἡ
ἀρχόντισσάν του πληρωμένοι κοντέντοιν καὶ / ἀνεπαμένοι μὴ ἔχοντας ἄλλον κανέ-
ναν ζήτημα ἢ δικαίωμα νὰ γυρέψουν εἰς κα / νέναν τρόπον ἀλλὰ μένου κοντέντοι
καὶ ἀνεπαμένοι σαντισφάδοιν καὶ ξεπληρω / μένοι ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σή-
μερον τὸν αὐτὸν τόπον τὸς τὸν ἐπαραδίνου / μὲ τὲς ἐντριτίες του πάσκουλα μὲ
μαντροκαθίσιν μὲ νεροπότισην τοῦ / βλυχοῦ καὶ μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ μὲ
πᾶσαν του ποσσέσον καθὼς γυρίζειν / ἀτόρνου καὶ καθὼς τὸν ἐκουμαντάραν καὶ
αὐτοὶν κονφινάροντας καὶ ἀρχινώντας / ἀπὸ τὴν Ψαραλυκὴ / νὰ πάγη τὸ / γύρων
γύρω / τῆς νὰ βγῇ / τὴν ἀλατζαλυκὴ / νὰ περάσῃ τὰ ἀμπέλια τῆς Στελίδας νὰ πε-
ράσῃ νὰ / πάγῃν ἕως τοῦ Φαγᾶ τὸ Δέχτιν νὰ γυρίσῃν ἀτόρνου τὸν γιαλὸν νὰ ἔρθῃν
πάλι νὰ / κοφινάρῃν καὶ νὰ φινίρῃν εἰς τὴν Ψαραλυκὴ ἐξόχος ἀπὸ τοῦ Γοργογύρῃν
τὸ χωράφιν / ὅπου τὸ ἔχουν ταμένο τῆς ἀρχοντοπούλας τὸς κυρίας Σμαράγδας ἀλλὰ
νὰ παίρ / νου καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸ πέπτον οἱ ἄνωθεν ἀγορασταί. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ
ἄλλο χωράφιν τὸ / [] πουλημένο τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ ποτὲ
Ἰακώβου νὰ μὴν ἔχουν / [νὰ] κάμου μήτε ἀπὸ κεῖνο μόνο νὰ παίρνου καὶ ἀπ' αὐτὸν
τὸ πέπτον οἱ ἄνωθεν ἀγορασταί ὑποσ / χόμενοι τὸ αὐτὸν ἀνδρόυνον μισὲρ Θεοφύ-
λακτος καὶ ἡ ἀρχόντισσάν του πὼς τὸ αὐτὸν τόπον / δὲν τὸν ἔχουν εἰς καμμία ὀμπλι-
γατζιὸν κανενὸς μήτε ταμένον εἰς ἄλλον πρόσωπον / πάρεξ τὸ ἄνω λεγόμενον τοῦ
Γοργογύρῃ καὶ τὸ ἄλλον ποῦδωκε τοῦ ἀδελφοῦ του. Εἰς δὲν τὸν ἐπίλοιπον / ἦτον ὅλος
εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸς νὰ τὸν ἐκάμου ὡς θέλου καὶ βούλουνται καὶ οὕτως ἀπομείνου
αὐτοὶν / καὶ τὰ καλάν τὸς νὰ μαντινιέρου καὶ νὰ ντεφεντέρου τοὺς ἄνωθεν ἀγοραστὰς
εἰς πᾶσαν ἐ / νάντιον τοῦ αὐτοῦ τόπου παραδίδοντάς τους ἀκόμη καὶ τὰ γράμματα
τοῦ αὐτοῦ τόπου τὰ τούρ / κικα ὀρισμοὺς χοντζέτια χοντζέτια καὶ ντεσκερὲ καὶ
ὅ,τι ἄλλο γράμμα εἶναι εἰς φαβόρε τοῦ τόπου. Οὕτως / ὑπόσχονται καὶ οἱ ἄνωθεν
ἀγορασταί νὰ μαντινιέρου καὶ νὰ ντεφεντέρου τοὺς ἄνωθεν ἀ / φέντη Θεοφύλακτον
καὶ τὴν ἀρχόντισσάν του εἰς τὰ ἄνωθεν πράματα ὅπου τὸς ἐδώκασιν. / Εἰς ὅλον τὸ
παρὸν γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοι βάνοντας καὶ ἀ / λ-
ληλογία εἰς τὸ μέσον τὸς ρεάλια διακόσια πενήντα ἦτοιν 250 / ὁ ἀλληλογήσας ἢ καὶ
σκα / ταλίσας νὰ τὰ ζημιώνεται καὶ νὰ τὰ πληρώνῃ τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας καὶ ἡ
παρὼν νὰ ἔ / χῃν τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον ἀλλὰ μένοντας εἰρηνικοὶ καὶ ἀσκαντάλι-
στοιν καὶ ἀνεζήτητοιν εἰς / περ τοῦ ἄλλουν τὸς. Ἀκόμη δίνει του καὶ διὰ τὸ πέπτον
τῶν ἄνωθεν πραγμάτων ποὺ ἐστὶ / μάραν οἱ ἀποκοπταὶ ρεάλια ἦτοι 300 / καὶ δίνει
του τὰ ἐξήντα διὰ τὸ πέπτον σὲ τόσαν σκρίτα. / Ἀκόμη κάνου οἱ ἄνωθεν ἀφέντης
Χρυσάκης καὶ ἡ ἀρχόντισσάν του κυρία Φιλίππα / τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ἀνά-
μεσὸν τὸς ὅτι εἰ μὲν ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃν καὶ τύχῃν θάνα / τὸς ἀνάμεσόν τὸς ὅτι

ὁ αὐτὸς τόπος νὰ μὴν ἡμπορῇ πώποτε νὰ πηγαίνει εἰς ἄλλο / πρόσωπον παρὰ εἰς ἓνα
παιδὶ ὅπου τὸ αὐτὸν ἀνδρόῦνο θελήσου ἡγου εἰς παιδὶ / ἐδικόν τοι καὶ τῶν ἐδυνῶν
ἐκ τῆς σαρκὸς τοι καὶ τὰ ἐξῆς βεβαιώνοντάς τον ὅλον οἱ μερί / δεσ ὑπὸ χειρὸς τοι
καὶ μὲ ἀξιοπίστους μαρτύρους καὶ τὰ ἐξῆς. —

/ — Θεοφύλακτος Διασίτης μαζὺ μὲ τὴν συβία μου στέργομε τὰ ἄνωθε ++

/ — Γιάκουμος Γίζης καντζελλάριος Καντζελλαρίας παρακαλεσμένος ἀπὸ / τὴν κυρὰ
Κατερίνα ἀρχόντισσα τοῦ ἄνωθε Θεοφίλου Διασίτη / ἔγραψα πὼς στέργει καὶ
βεβαιώνει τὰ ἄνωθε. —

/ — Χρυσῆς Γιουστινιάνος μαζὶ μὲ τὴν συβία μου στέργομε τὰ ἄνωθε —

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ Κακελλάριος Ναξίας μάρτυρας ὡς ἄνωθε. —

/ — Τζωρτζέτος Μπαρότζης μάρτυρας ++

/ — Φίλιππος Λουρδᾶς μάρτυρας

/ — Γερμανὸς Κορονέλλος μάρτυρας ὡς ἄνωθε.

/ — Φραντζῆκος Μπαρότζης μάρτυρας στᾶνωθε

/ — Σταμάτης Χωματιανὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθεν —

/ — Φραντζέσκος Σουμμαρίπα ὡς μάρτυρα τῷ ἄνωθεν.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

555

Μαρτυρία

φ. 297^v

/ + 1685/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου πρώτην ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ
τοῦ ὑπογράφοντος [νοταρίου] / ὁ ἀφέντης Χρυσῆς Γιουστινιάνος ἀπὸ ἐνστασιν
τοῦ κυρ Νικολάου παπαῖ Ὀρφανοῦ καὶ μαρτυρᾶ καὶ λέγειν ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν του
καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς ὄντας ἤκανε τὴν παντρεῖα ὁ ἀφέντης οἰκ[ονόμος] / τῆς Τρυ-
μαλίας μὲ τὸν κυρ Μᾶρκον τοῦ παπαῖ Ὀρφανοῦ νὰ πάρην γαμπρὸ εἰς τὴν θυγατέραν
του [] / ρουλα τὸν υἱὸν τοῦ ἄνωθεν Μάρκου ἡγου τὸν ἄνωθεν Νικόλαον ὁ ὁποῖος
ἀφέντης Χρου[σῆς] / ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς παντρεῖας ὡς ἀν συμβουλάτορας καὶ
κατέχει ὅλες τοις τέτοιαισιν καὶ ἔττι / ξεύρει καὶ ἐτοῦτον βέβαια καὶ σίγουρον
πὼς ὄντας ἐκάνασιν τὸ προικοχάρτιν μέσαν εἰς τὸ σπίτιο τ[οῦ] / ἄνωθεν οἰκονόμου
ἦρθασιν εἰ σὲ ζήτησιν τίς νὰ τάξην τὰ πράγματα τῆς ποτὲ Σοφίας τῆ[ς] / ἐδικῆς τοι
ἢ ὁ οἰκονόμος ἢ ὁ κυρ Μᾶρκος ὁ δὲ κυρ Μᾶρκος ἔλεγε νὰ τὰ τάξην καὶ νὰ τὰ
γράψην ἐκεῖν[ος] / τοῦ υἱοῦν του ὁ δὲ ἀφέντης ὁ οἰκονόμος τοῦ ἔλεγε δὲ μπάγει καλὰ